

יצחק שמיד עומד מאחורי אשתו שולמית (מימין) ושימעון פרס מחייב לימין מאשה לובלסקי, מזכ"לית, נעמת", בקרב לחיים ולמוות על הכבוד והקולות

ומאיים לפוצץ את האירוע ההתנדבותי כולו. לכאורה, הטלתרומ הוא הצימוק שבועגוה. ההתרמה תתחיל כבר בתחילת חודש דצמבר, והיא תיעשה מבית לבית, במרכזי נעמת. באוטו בוסים של אגד ובמוניות. על כך אמונות רק מתנדבות נעמת. כי שמיר היא מצביא ללא גייסות. בערב ה-טלתרומ תיערך גם מכירה פומבית גדולה של הפצייאמנות, וייערך קוקי טייל רכימשתתפים בתיאטרון-ירושלים. בימים אלה חוששת שמיר ש-

זקוקה לשרותי-אירגון לביצוע. לובלסקי ביקשה כמה דקות למחשבה. הסבירו לה שתשובה שלילית שלה עלולה לסכל את כל האירוע ההתנדבותי. אחרי כמה שיחות-טלפון לחברות, ענתה לובלסקי בחיוב. היא ידעה שביכולתה להעמיד את האירוע על הרגליים, כי לנעמת יש מתנדבות פעילות, ובעיקר סניפים בכל רחבי הארץ, שבלעדיהם יתמוטטו התוכניות. ישיבות מטה-הפעולה עברו למיש"רדי נעמת בתל-אביב, ולובלסקי החלה נותנת את הטון. כמקובל בממשלת-הרוטציה, גם הפירסום התחלק על-פי

שתיים אוחזות בקשיש -

הבכורה נלקחה ממנה. היא חשה שהיא מאבדת את השליטה כפרוייקט, ול-צורך זה היא נפגשת עם אירגוני מתנדבות כמו אמונה ויד-שרה הדי-תיים וויצו. כדי שגם הם יכצעו את ההתרמה ערב המופע הטלוויזיוני, תוך הדגשת שמה כיוזמת וכנותנת-החסות. לובלסקי, כאמצעות הדוברת הנאמנה שלה, אורנה כיבר — אשתו של שאול כיבר — ניסתה להעביר מידע

מפתח מוסכם: לובלסקי נעזרה בשותפי משרד קשר-בראל, בעוד ששמיר הביאה למיכצע את פירסום דחף — שבעליו, אליעזר זורבין, נחשב כאיש-סודו של שמיר. אבל ככל שמתקרב מועד הטל-תרומ, ששיאי יהיה ב-10 בדצמבר, במופע-אמנים שיצולם בשידור ישיר, ובהתרמה הטלפונית הגדולה, הולך ומעמיק העימות בין לובלסקי ושמיר,

מסוגלת להגות רעיון חשוב, אך אין לה כל מנגנון לבצע אותו. לפני חודש צילצל הטלפון בביתה של לובלסקי בהרצליה. השעה היתה 11-בלילה. על הקו היה המפיק יוסי משולם. הוא פנה אליה בעיקבות המלצה של רוטנברג, שעבר איתה בעבר. משולם הסביר לה שהמדובר במסע-התרמה מייגע, ששיאו יהיה מופע הטלתרומ הטלוויזיוני, וששמיר

מזכ"ל "נעמת", מאשה לובלסקי, רתחה מועם: "אנחנו עושות את כל העבודה, אבל הפירסום הם על-ליה" פעילה מרכזית אחרת בתנועת הנשים ההסתדרותית היתה הריפה יותר: "היא עושה כל הזמן קוקטיילים, והתהילה שהיא תקצור תהיה פרי העבודה השחורה שלנו!" הגברת הנכבדה, שעליה אין מפסיקם לדבר במיסדרונות נעמת, אינה עסקנית-נשים ותיקה, המנסה להשתלט על האירגון. היא אפילו אינה חברה בהסתדרות. זוהי שולמית שמיר, אשתו של שר-החוץ וממלא-מקום ראש-הממשלה, יצחק שמיר. סיבת המתיחות: נעמת התגייסה לעזרתה של שמיר כדי להבטיח את הצלחת אירועי טלתרומ למען הקשיש. אך אשת שר-החוץ מנסה להמעיט בפירסום מידע על שיתוף-פעולה זה. בכך לא מסתיים העימות. מה שנר-אה בתחילה כריב-מכוינות טיפוסי,

המוני קשישים יסתכלו בטלוויזיה בשעת המיבצע — וכל אחת משתי המיבלגות רוצה לזכות בתהילה ובקולות

גלש אחריכך למאבק של יוקרה, ומתפתח בימים אלה לסיכסוך בין הליכוד למערך, סיכסוך המעמיד על הרגליים את כל צמרת רשות-השידור. ורע הסיכסוך נטמן ב-1982, כאשר המנכ"ל דאז של רשות-השידור, יוסף (טומי) לפיד, העלה את הרעיון לקיים מופע טלתרומ למען הקשישים. לפיד התבסס על הצלחת מופעי טלתרומ קודמים שהפיקה הטלוויזיה, כמו עזרה לילדי-קמבוריה ולליבי.

שלוש שנים לא נעשה בעניין דבר, עד שבאה שמיר, שבינתיים הספיקה להיות אשת-ראש-הממשלה, וגילתה את הרעיון. היא הקימה את המועצה למען הזקן והתייבשה בראש, והציעה לטלוויזיה לשתף פעולה. הטלוויזיה נענתה ברצון. הוקם צוות בהשתתפות פונקציונרים שונים, ביניהם המפיק יוסי משולם, לשעבר מפיק סיבה למסיבה, ואיש-הפירסום אריה רוטנברג, מפירסום קשר-בראל. הדיונים התמשכו והתמשכו, עד שהתבררה האמת המרה: שמיר

